वटारण्यमाहात्म्य n. Titel Burnell, T.

*वटावीक m. *ein Mann, der eines Andern Namen sich zueignet.*

*वटि f. *Termite.*

वटिक m. *Bauer im Schachspiel.* — वटिका s. u. वटक.

वटिन् 1) *Adj. *a) stringed, having a string.* — *b) circular, globular.* — 2) m. *Bauer im Schachspiel.*

*वटिभ Adj. von वटि.

वटूरिन् Adj. *breit* (nach Sâj.).

वटेश्वर m. 1) Name eines Liñga. °माहात्म्य n. Opp. Cat. 1. — 2) N. pr. verschiedener Männer Z. d. d. m. G. 36,557 (eines Dichters).

वटेश्वरसिद्धान्त m. Titel eines Werkes.

वटोदका f. N. pr. eines Flusses.

वट्टु m. N. pr. Comm. zu Njâjam. 6,7,15. Richtig बर्कु.

*वट्ट्, वट्टति Pat. zu P. 1,3,1, Vârtt. 12.

वट्टु (बट्टु) m. N. pr. eines Mannes.

वट्टक m. *Kügelchen* Bhadrab. 1,53. 54. 60. Vgl. वटक.

वट्टदेव m. N. pr. eines Mannes.

वट्य *ein best. Mineral.*

*वठ्, वठति (स्थौल्ये, पैन्ये).

वठर Adj. Subst. *dumm, einfältig, Tölpel;* auch wohl *ein erbärmlicher Wicht* Harshaḱ. (1936) 213, 3. 443,12. 527,18. Nach den Lexicographen = शठ, मन्द, वक्र, मूर्ख, अम्बष्ठ, शब्दकार.

वडब m. *ein männliches, aber einer Stute ähnelndes Pferd, das deshalb den Hengst anzieht,* Vaitân. 48,33.

वडबा f. 1) *Stute.* Eine Gattin Vivasvant's wird als *Stute* die Mutter der beiden Açvin. — 2) *Hure* oder *Hausmagd.* — 3) *= द्विजस्त्री. — 4) N. pr. *a)* einer Frau mit dem Patron. Prâtithejî. — *b)* einer Gattin Vasudeva's. — *c)* eines Flusses. — *d)* eines Tirtha Visṇus. 85,37.

वडबाग्नि m. *das am Südpol gedachte Höllenfeuer, welches kein Wasser des Meeres zu löschen vermag.*

*वडबाग्निमल n. *ein best. schaumartiger Stoff auf dem Meere.*

वडबानल m. 1) = वडबाग्नि Spr. 7747. Personificirt Ind. St. 14,129. 140. — 2) *ein best. Pulver aus Pfeffer und andern scharfen Stoffen, das die Verdauung befördert,* Bhâvapr. 4,29.

वडबाभर्तृ m. Bez. *des mythischen Rosses* Uḱkaiḥçravas Çiç. 20,43.

वडबाभृत m. *eine Art von Sclave.*

1. वडबामुख n. *das Stutenmaul,* Bez. *des Eingangs zur Hölle am Südpol.*

2. वडबामुख 1) Adj. in Verbindung mit अग्नि oder m. mit Ergänzung dieses Wortes = वडबाग्नि. Personificirt als ein Maharshi, der mit Nârâjaṇa identificirt wird. — 2) m. Pl. N. pr. eines mythischen Volkes. — 3) f. ई N. pr. einer Joginî Hemâdri 2,*a*,95,20. fgg.

वडबारथ m. *ein mit Stuten bespannter Wagen* Ind. St. 13,407.

वडबावक्त्र n. = 1. वडबामुख Spr. 7795. °क्रतभुज् m. = वाडबाग्नि.

*वडबासुत m. Du. Bein. der Açvin.

वडवाकृत m. *eine Art von Sclave.*

*वडबिन् Adj. von वडबा.

वडभा f. *ein best. zu den* Pratuda *gezählter Vogel* Ḱaraka 1,27.

वडभि und वडभी f. *Zinne eines Hauses, Söller.* Vgl. वलभी.

*वडभीकार m. N. pr. eines Mannes. Vgl. बाडभीकार.

वडव m. und वडवा f. spätere Schreibart für वडब und वडबा.

वडवंसिका und °वंसी f. *eine best.* Râginî S. S. S. 37. 110.

*वडा f. *Klösschen, Knöpfchen.*

वडिश s. बडिश (Nachtr. 5).

वडेरु m. N. pr. eines Mannes.

वडैसक N. pr. einer Oertlichkeit.

*वड्ड्, वड्डति Pat. zu P. 1,3,1, Vârtt. 12 in Kielhorn's Ausg.

*वड्ड Adj. *gross.*

वण्, *वणति (शब्दे). — * Caus. Aor. अवीवणत् und अववाणत्. — वणित v. l. für वेष्टित Comm. zu Kâtj. Çr. 7,3,26. = व्यूत zu 7,9,28.

वण in धिग्वण.

वणथलग्राम m. N. pr. eines *Dorfes.*

वणिकव्रत n. *eine best. Begehung.* Richtig विजयद्वादशीव्रत.

वणिक्कटक m. *Handelskarawane* Daçak. 24,11.

वणिक्कर्मन् n. *die Beschäftigung des Kaufmanns, Handel.*

वणिक्क्रिया f. dass.

वणिक्क n. *Kaufmannsstand* Mudrâr. 138,6 (205,11).

वणिकपथ m. 1) = वणिक्कर्मन् Mân. Gṛhj. 2,14. — 2) *Kaufmannsladen.* — 3) *Kaufmann.* — 4) *die Wage im Thierkreise.*

वणिकपुत्र m. *Kaufmannssohn* 126,23. 128,30. 146,27. Auch so v. a. *Einer vom Kaufmannsstande, Kaufmann* Kâraṇḍ. 14,16. 52,23.

वणिकपुरुष m. *Kaufmann* Kâraṇḍ. 53,10. 55,1.

वणिकसार्थ m. *Handelskarawane.*

वणिकसुत 1) m. *Kaufmannssohn* 128,17. — 2) f. आ *Kaufmannstochter* 126,26. 127,7.

वणिकसूनु m. *Kaufmannssohn* 128,20.

वणिग्ग्राम m. *Kaufmannsgilde* Daçak. (1925) 2, 123,10.

वणिग्जन m. *Kaufmann,* coll. *Kaufleute;* Pl. Varâh. Jogaj. 9,6.

*वणिग्बन्धु m. *die Indigopflanze.*

*वणिग्भाव m. *Kaufmannsstand, Handel.*

*वणिग्वह् m. *Kamel.*

वणिग्वीथी f. *Marktstrasse, Bazar* Ḱaṇḍak. 47, 13. 49,10. 50,2.

वणिग्वृत्ति f. Pl. *Handel, Kram, Schacher.*

*वणिङ्मार्ग m. *Markt, Bazar.*

वणिज् 1) m. *a) Kaufmann, Krämer.* — *b) die Wage im Thierkreise.* — *c) ein best.* 2. करण 4) *n).* — 2) f. *Handel* Gaut. 12,41.

वणिज m. 1) *Kaufmann* als Bein. Çiva's. — 2) *die Wage im Thierkreise.* — 3) *ein best.* 2. करण 4) *n).*

*वणिजक m. *Kaufmann.*

वणिज्य (*n.) und वणिज्या f. *Kram, Handel* Çat. Br. 1,6,4,20.

वण्ट्, *वण्टति und *वण्टयति *unter sich vertheilen.* Zu belegen nur वण्टयते und वण्टयमान Spr. 2445, v. l. Harshaḱ. (1936) 340,3 (वण्ठमान gedr.).

वण्ट 1) Adj. *a) ohne Schwanz* Gaut. Vgl. बण्ड. — *b) *unverheirathet;* m. *ein unverheiratheter Mann.* — 2) *m. *a) Theil.* — *b) der Griff einer Sichel.*

*वण्टक m. *Theil.*

वण्टन n. *Theilung* (des Vermögens).

*वण्टापय्, °यति *vertheilen.*

*वण्टाल m. 1) *Schaufel.* — 2) *Schiff.* — 3) *eine Art Kampf.*

*वण्ठ्, वण्ठते (एकचर्यायाम्, एकचरे). Vgl. oben u. वण्ट्.

वण्ठ 1) *Adj. *a) verkrüppelt, verstümmelt.* — *b) unverheirathet.* — 2) m. *a) Diener, Bursche* Harshaḱ. (1936) 443,12. — *b) *Lanze.*

*वण्ठर m. 1) *die weibliche Brust.* — 2) = करीरकोश. — 3) *ein junger Schoss der Weinpalme.* — 4) *Hundeschwanz.* — 5) = स्थगिकारज्जु. — 6) *Hund.* — 7) *Wolke.*

*वण्ठाल m. v. l. für वण्टाल.

*वण्ड्, वण्डते (विभाजने, वेष्टने). — Caus. वण्डयति (विभाजने).

*वण्डाल m. v. l. für वण्टाल.

1. वत्, वतति mit अपि *verstehen, begreifen.* — Caus. वातयति mit अपि *verstehen —, begreiflich*